RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0029 van 22 september 2015 in de zaak 1314/0257/A/4/0229

In zake: 1. de heer **Charles BERTRAND**

2. mevrouw Michèle PAREZ

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Dirk VAN HEUVEN

kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Pres. Kennedypark 6/24

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het

departement RWO, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Yves FRANCOIS

kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10

waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv AQUAFIN

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Erika RENTMEESTERS

kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 december 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling West-Vlaanderen van 7 oktober 2013 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het project 22.260 Collector Disgracht, bouwen van een pompstation en aanleg leidingen en dienstweg op het domein van het Technisch Atheneum te Heule, het ruimen en plaatsen van oeverversterkingen aan de Disgracht en het rooien van bomen, aanleggen van een pompunit en persleidingen ter hoogte van de Oude leperseweg huis nummers 9 en 11.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8501 Kortrijk, Guido Gezellelaan (Heu) zn/Kortrijksestraat (Heu) zn/Oude leperseweg (Heu) en met als kadastrale omschrijving afdeling 8, sectie C, nummers 685E, 309E, 310P, 686, 693A en 665K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 mei 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dorien GEEROMS die loco advocaat Dirk VAN HEUVEN verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Yves FRANCOIS die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Roy VANDER CRUYSSEN die loco advocaat Erika RENTMEESTERS verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv AQUAFIN verzoekt met een aangetekende brief van 27 februari 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 8 april 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 21 mei 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor:

- de bouw van een pompstation, aanleg van leidingen en aanleg van een dienstweg op het domein van het technisch atheneum te Heule
- het ruimen en het aanbrengen van oeverversteviging van de Disgracht over 65 m vanaf de Heulebeek tot aan de bestaande versterking en het rooien van de bomen om deze werken te kunnen uitvoeren
- het aanleggen van een pompunit met persleiding ter hoogte van de woningen nummers 9 en 11 in de zijstraat Oude leperseweg.

Volgens de beschrijvende nota betreft de aanvraag een aanpassing van de op 28 augustus 2012 door de verwerende partij verleende vergunning voor het aanleggen van een collector langs het tracé van de Disgracht tussen de Guido Gezellelaan en de Heulebeek, voor de herprofilering van de Disgracht en voor het rooien van bomen langs de Disgracht.

Het beroep tot vernietiging tegen deze vergunning werd verworpen met arrest nr. A/2014/0054 van 21 januari 2014.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 juni 2013 tot en met 9 juli 2013, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De Dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen brengt op 21 juni 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit dat luidt als volgt:

. . . .

Het advies voor deze stedenbouwkundige vergunning is **voorwaardelijk GUNSTIG**. Er moet rekening gehouden worden met:

. . .

- Volgens art. 17 van de wet op de 'Onbevaarbare Waterlopen', daterend van 28 december 1967, zijn de aangelanden, gebruikers en eigenaars van kunstwerken, verplicht doorgang te verlenen, de nodige materialen, gereedschap en werktuigen voor de uitvoering van werken te laten plaatsen, en ook producten die voortkomen van de ruimingswerken binnen een 5-meterstrook vanaf de oever te aanvaarden.
 - ✓ De 5m-strook langsheen de Disgracht moet vrij blijven van alle bebouwing, aanplant en reliëfwijzigingen. In deze strook wordt nu een deel van de collector (34m-d300), nl. tussen de Kortrijksestraat en de Heulebeek WL.28. met aansluiting op bestaande collector VMM (project VMM687), ontworpen; deze moet buiten de 5m-strook gelegd worden.
 - ✓ Afrasteringen die hoger zijn dan 1,5 m moeten buiten de 5merfdienstbaarheidszone langs de beek geplaatst worden.
 - ✓ De 5m-erfdienstbaarheidszone moet worden **gerekend vanaf de HUIDIGE taludinsteek.**

.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk verleent op 6 augustus 2013 een voorwaardelijk gunstig advies.

De verwerende partij beslist op 7 oktober 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"..

BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De aanvraag betreft de sanering van de lozingspunten in de Disgracht t.h.v. de Guido Gezellelaan en de Kortrijksestraat door de aanleg van een collector langs het tracé van de Disgracht met aansluiting op de bestaande Aquafincollector langs de Heulebeek. Gecombineerd met deze werken wordt de Disgracht geherprofileerd.

Voor deze aanvraag werd reeds een vergunning verleend (op 28 augustus 2012). Deze aanvraag betreft een aantal wijzigingen. Volgende redenen te verantwoording van de wijzigingen worden opgegeven:

- Voor de werken op het domein van het KTA:
 - o Op vraag van het technisch atheneum werd het pompstation met de

bijhorende leidingen opgeschoven zodat de toekomstige ontwikkelingen van de school niet gehypothekeerd worden.

- Voor de werken thv de Disgracht vanaf de Heulebeek tot aan de bestaande versterking:
 - In de reeds afgeleverde bouwvergunning is het ruimen, herprofileren en aanbrengen van verstevigingen langs de Disgracht reeds opgenomen vanaf de Guido Gezellelaan tot aan de Kortrijksestraat. Vanaf de Kortrijksestraat is er reeds over 20m een bestaande bodem- en oeverversterking in mager beton. Om de piekdebieten bij hevig regenweer te kunnen afvoeren is het aangewezen om ook, over de resterende 65m tot aan de Heulebeek, de Disgracht te ruimen en de stabiliteit van de waterloop te bestendigen door het aanbrengen van een oeverversterking.
- Voor de werken thv de woningen nrs. 9 en 11 in de zijstraat Oude leperseweg:
 - Door de bouw van een pompunit thv deze woningen kan het afvalwater van beide woningen via een persleiding worden aangesloten op de reeds vergunde persleiding langs de Disgracht.

De huidige bouwaanvraag betreft de volgende werken:

- Op het domein van het KTA te Heule:
 - De aanleg van een regenwaterleiding met afvoer naar de Disgracht op de parking van de KTA.
 - De aanleg van een vuilwaterleiding, een pompstation en een persleiding op de parking van het KTA. Voor de inplanting van het pompstation werd er rekening gehouden met een dienstweg van 7m naast het schoolgebouw en een garageweg van 7m langs de tuinen van de Guido Gezellelaan. De leidingen naast deze tuinen worden voorzien in deze toekomstige garageweg.
 - Het deels verharden van de dienstweg met een steenslagverharding van 3 m breedte met afboording. Bij de verdere ontwikkeling van het woongebied kan er, thv deze dienstweg een openbare weg worden voorzien.
 - Voor de uitvoering van de werken worden er 7 bijkomende bomen gerooid (esdoorn met diameter van 30 tot 40 cm)
- Thy de Disgracht vanaf de Heulebeek tot aan de bestaande versterking (in het uiterste noorden van het project):
 - o Het ruimten van de Disgracht is over 65 m
 - Het aanbrengen van een oeverversterking bij middel van ronde houten palen, twee kantplanken in eikenhout en een oeverbescherming in rietstenen.
 - Het rooien van de bomen in de Disgracht en in de 5m zone van de Disgracht om bovenvermelde werken te kunnen uitvoeren
 - Voor de uitvoering van de werken dienen er bijkomend, ca. 50 bomen te worden gerooid met diameters 20 to 40 cm. Indien het niet noodzakelijk is om de bomen te rooien voor de uitvoering van de werken worden de bomen enkel gesnoeid.
- Thv de woningen nrs. 9 en 11 in e zijstraat Oude leperseweg:
 - De bouw van een pompunit en aanleg van een persleiding in de zijstraat met aansluiting op de reeds vergunde persleiding langs de Disgracht.

EXTERNE ADVIEZEN

- - -

• De Dienst Waterlopen van de Provincie West-Vlaanderen

.
Beoordeling GSA: De voorwaarde om de collector buiten de 5m-strook aan te leggen

wordt niet gevolgd, aangezien dit geen onderdeel uitmaakt van deze vergunning, maar reeds is vergund in de vergunning van 28 augustus 2012. Deze aanvraag voorzien thv dit traject enkel in de ruiming van de Disgracht, gecombineerd met oeverversteviging en herprofilering.

Voor de overige voorwaarden wordt verwezen naar het advies zelf.

. . .

HET OPENBAAR ONDERZOEK

...

1. Aquafin heeft geen belang, noch hoedanigheid voor de geviseerde bouwwerken

..

<u>Standpunt GSA</u>: De GSA sluit zich aan bij het standpunt van de stad. Een stedenbouwkundige vergunning is enkel verbonden aan het perceel waarvoor de vergunning wordt afgeleverd en niet aan de persoon.

Conclusie: ontvankelijk doch ongegrond.

2. Ook na de – voor de Raad van State bestreden – verklaring van openbaar nuet van 15 april 2013 beschikt Aquafin over geen titel op de eigendom van de bezwaarindiener om de bij de tweede stedenbouwkundige vergunning geviseerde bouwwerken te kunnen uitvoeren

. . .

<u>Standpunt GSA</u>: De GSA sluit zich aan bij het standpunt van de stad Conclusie: ontvankelijk doch ongegrond.

3. Ook door de nieuwe vergunningsaanvraag wordt de bodembestemming van het gewestplan (parkgebied) en de goede ruimtelijke ordening grof geschonden.

. . .

Standpunt GSA: De bouwvrije strook langs waterlopen is op verschillende plaatsen in de wetgeving ingeschreven. Het decreet op het integraal waterbeleid (...) en de wet op de onbevaarbare waterlopen (...) bepalen uitdrukkelijk dat de aangelanden doorgang moeten verlenen aan de waterloopbeheerder en aan de personen die in zijn opdracht werken. Zij moeten toelaten dat opgehaalde voorwerpen, materialen, gereedschap en werktuigen op hun gronden of eigendommen geplaatst moeten kunnen worden, om onderhoud van de waterloop mogelijk te maken. De werken die hier worden voorzien is enkel het ruimen van de Disgracht en het voorzien van de nodige oeverversteviging. Dit zijn net die werken waarvoor de 5m-strook geldt.

Conclusie: ontvankelijk doch ongegrond.

4. Gebrek aan alternatievenonderzoek is bij de thans bestreden beslissing nog schrijnender

. . .

<u>Standpunt GSA</u>: De GSA sluit zich aan bij het standpunt van de stad. Het betreft hier voornamelijk ondergrondse werkzaamheden, die bovendien gesitueerd zijn in de 5m-strook. Het verwijderen van de bomen en struiken is een tijdelijke maatregel. Door het opleggen van herstelmaatregelen in deze vergunning wordt het architectonisch karakter en de algemene bestemming niet in het gedrang gebracht.

Conclusie: ontvankelijk doch ongegrond.

5. Schending van artikel 4.4.7§2 VCRO, gebrek aan natuurtoets en passende beoordeling, gebrekkige watertoets, gebrekkig openbaar onderzoek Art. 4.4.7§2 VCRO

. . .

Standpunt GSA: zoals in deze vergunning wordt aangegeven kan er toepassing gemaakt

worden van artikel 4.4.7§2 VCRO. Het betreft hier handelingen van algemeen belang, die vallen onder handelingen die opgesomd zijn in het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester, in hoofdstuk III, artikel 3 §1.

Natuurtoets

...

Standpunt GSA: De GSA sluit zich aan bij het standpunt van de stad.

Passende beoordeling

. . .

Standpunt GSA: De GSA sluit zich aan bij het standpunt van de stad.

Watertoets

. . .

Standpunt GSA: Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (...) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. In het kader van deze vergunning werd advies gevraagd aan de VMM. Deze instantie geeft advies inzake grondwater in uitvoering van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006. De VMM heeft een gunstig advies gegeven (mits voorwaarden - ...). Deze voorwaarden worden in deze vergunning overgenomen. Het gunstig advies betekent dat de effecten op het grondwater en de natuurlijke drainage van het gebied aanvaardbaar zijn. Zeker de permanente effecten op lange termijn.

Openbaar onderzoek

. . .

Standpunt GSA: De GSA sluit zich aan bij het standpunt van de stad.

<u>Conclusie</u>: ontvankelijk doch ongegrond.

6. Aanvullende opmerking

. . .

<u>Standpunt GSA</u>: De GSA sluit zich aan bij het standpunt van de stad. Bovendien wordt opgemerkt dat er in de huidige vergunningsaanvraag geen afstand gedaan wordt van de vergunning van 28 augustus 2012. Deze is nog steeds geldig. Huidige aanvraag heeft enkel betrekking op wijzigingen van de reeds verleende vergunning. Indien huidige aanvraag geweigerd zou worden, dan wordt terug gevallen op de eerste vergunning. Bij vergunning, geldt ook nog steeds de oorspronkelijke vergunning.

Conclusie: ontvankelijk doch ongegrond.

. . .

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag betreft de aanleg van openbare leidingen voor het verzamelen en vervoeren van afvalwater met inbegrip van de bijhorende kleinschalige infrastructuur, alsook de herprofilering van een bestaande gracht. Het ontwerp voorziet eveneens in een herinrichting van de Disgracht. Deze wordt over een grote lengte geruimd en er wordt een taludversterking voorzien met palen en kantplanken.

De aanvraag betreft een aantal wijzigingen inzake een eerder bekomen vergunning.

Het project komt de waterkwaliteit van de Disgracht en de Heulebeek ten goede, alsook de opvang van piekdebieten.

De aanvraag is voor grootste deel van zijn tracé in overeenstemming met de bestemming. De aanvraag heeft betrekking op in hoofdzaak ondergrondse constructies

met een beperkte ruimtelijke impact.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de bestemming ten noorden van de Kortrijksestraat. De aanvraag betreft een nutswerk van gemeentelijk belang waarvoor artikel 4.4.7. § 2 VCRO kan toegepast worden.

Ten gevolge van de werkzaamheden moeten er een aantal bomen gerooid worden. De aanvrager stelt dat indien het niet noodzakelijk is om de bomen te rooien voor de uitvoering van de werken, de bomen enkel gesnoeid zullen worden. Hier wordt opgemerkt dat er bijkomend voldoende aandacht moet gaan naar het herstel van de omgevingskwaliteiten ter hoogte van het parkgebied. Hierbij wordt verwezen naar de bijhorende stedenbouwkundige voorschriften die gerespecteerd moeten blijven: Alle hoogstammige bomen binnen deze zone moeten bewaard blijven. Hoogstammige bomen die uit noodzaak moeten gerooid worden (wegens ziekte, gevaar voor de omgeving, ...), moeten heraangeplant worden binnen deze zone. Deze vergunning legt ook de heraanplant op van hoogstammige bomen in deze zone. Indien het rooien van bomen of struiken niet noodzakelijk blijkt, dan moeten deze bewaard blijven.

In het kader van deze aanvraag werd een openbaar onderzoek uitgevoerd. Er werden twee bezwaarschriften tijdig ingediend. De geuite bezwaren werden in deze vergunning behandeld. De bezwaren werden allen ongegrond beoordeeld.

Bijgevolg kan gesteld dat de aanvraag stedenbouwkundig aanvaardvaar is en kan de vergunning worden verleend.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en zijn onmiddellijke omgeving.

. . .

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

. . .

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- Voor de bronbemalingen moet worden voldaan aan de Vlarem reglementering (melding of vergunningsplicht, naargelang de ligging en het debiet per dag);
- De lozing van het bemalingswater moet gebeuren conform art. 6.2.2.1.2.§5 van Vlarem II:
- De aanleg van riolering moet in overeenstemming met de bepalingen van Vlarem II en de code van de goede praktijk voor het ontwerp, de aanleg en het onderhoud van rioleringssystemen;
- Bij het herprofileren van de Disgracht dienen bij voorkeur en waar mogelijk de technieken van natuurtechnische milieubouw gehanteerd te worden. voldoende bijkomend buffervolume gecreëerd te worden zodat de nieuwe asfaltoppervlakte wordt gecompenseerd.
- Het rooien van de bomen dient te worden uitgevoerd worden buiten het broedseizoen (niet in de periode van 1 maart 1 juli);
- Het rooien van bomen dient tot een minimum te worden beperkt;
- alle te rooien bomen te noorden van de Kortrijksestraat buiten de 5m-strook, heraangeplant te worden met respect voor het parkkarakter. De nieuw aan te planten bomen dienen aangeplant binnen het eerstvolgend plantseizoen volgens op de ingebruikname van de infrastructuren. Bij afsterven van de aangeplant bomen is een nieuwe aanplanting verplicht tot de groei erop volgt.

- De 5m-strook langsheen de Disgracht moet vrij blijven van alle bebouwing, aanplant en reliëfwijzigingen.
- Afrasteringen die hoger zijn dan 1,5m moeten buiten de 5 m-erfdienstbaarheidszone langs de beek geplaatst worden.
- De 5m-erfdienstbaarheidszone moet worden gerekend vanaf de huidige taludinsteek.
 Aanvullend wordt gesteld kennis te nemen van de algemene technische voorwaarden van de Dienst waterlopen (zie bijlage)

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

"

Verzoekende partijen zijn belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO.

Verzoekende partijen worden immers ontegensprekelijk benadeligd door de bestreden beslissing, eerst verzoeker in zijn hoedanigheid van bewoner en tuinliefhebber, tweede verzoekster in haar hoedanigheid van bewoonster en eigenares (...).

Beiden zullen bij de implementatie van de bestreden beslissing niet langer kunnen genieten van hun schitterende natuurtuin, rijk aan verschillende natuurwaarden, en zullen bovendien moeten uitkijken op de meer dan 2 meter hoge - onvergunde – keermuur van hun buren.

..."

De tussenkomende partij werpt op:

"

Zoals blijkt uit de feitenweergave, heeft de bestreden beslissing betrekking op 3 wijzigingen van de oorspronkelijke en definitieve stedenbouwkundige vergunning :

- Het verschuiven van een pompstation met bijhorende leidingen op het domein van het KTA
- Het ruimen en verstevigen van de Disgracht op het perceel van verzoekende partijen
- Het bouwen van een pompunit thv de woningen Oude leperseweg 9 en I I

Hoewel een stedenbouwkundige vergunning in principe één en ondeelbaar is, kan een partiële vernietiging niettemin toch uitgesproken worden wanneer vast staat dat een gedeelte afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning en dat de

vergunningverlenende overheid dezelfde beslissing genomen zou hebben ongeacht het feit of het betrokken gedeelte al dan niet deel uitmaakt van de aanvraag.

In casu staan de 3 deeltjes van de vergunning duidelijk volledig los van elkaar. Het gaat om 3 stukjes van een groter, reeds vergund project, die elk om hun eigen specifieke redenen licht gewijzigd moesten worden. De wijzigingen houden echter geen verband met elkaar:

- Het pompstation aan het KTA wordt licht verschoven op vraag van de school om latere uitbreidingsmogelijkheden niet te hypothekeren
- De Disgracht wordt verstevigd op vraag van de stad Kortrijk om pieken van hevige regenval te kunnen opvangen
- De bijkomende pompunit wordt voorzien om 2 woningen rechtstreeks op de collectorleidingen te kunnen aansluiten.

Een partiële vernietiging voor een specifiek deel is dan ook mogelijk — en in casu ook wenselijk.

Enkel de 2e wijziging heeft betrekking op de eigendom van verzoekende partijen. De werken ter hoogte van het Technisch Atheneum van Heule (aan de Guido Gezellelaan 10) en aan de woningen in de Oude leperseweg 9 en 11 bevinden zich op enige afstand van de eigendom van verzoekers en hebben ook geen enkele invloed op hen.

. . .

Verzoekende partijen tonen niet aan welk belang zij hebben bij het aanvechten van de bestreden beslissing voor wat het pompstation op de site van het KTA en de pompunit aan de Oude leperseweg betreft. Zij kunnen deze onderdelen van de vergunning maar bestrijden voor zover zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden, hetgeen niet het geval is.

Het onderzoek naar de wettigheid van de bestreden beslissing dient dan ook beperkt te worden tot de wijziging aan de Disgracht, ter hoogte van de eigendom van verzoekende partijen.

..."

De verzoekende partijen repliceren:

"...

Voor zover verzoekende partijen weten heeft het bouwproject betrekking op de aanleg van één enkele ondergrondse collectorleiding. Het feit dat slechts een gedeeltelijke wijziging van de oorspronkelijke stedenbouwkundige vergunning wordt beoogd, doet daaraan niets af. ... Men ziet met de beste wil van de wereld niet in wat tussenkomende partij wil bereiken met een ondergrondse collectorleiding die gerealiseerd is, op de enkele meters na in de tuin van verzoekende partijen.

Tussenkomende partij betracht een voldongenfeitenpolitiek zodat bij een gebeurlijke vernietiging de herbeslissingsmogelijkheden bewust beperkt worden.

Uw Raad zal hierin niet meegaan.

..."

Beoordeling door de Raad

De exceptie van de tussenkomende partij komt er op neer dat het belang van de verzoekende partijen wordt betwist voor zover de bestreden beslissing betrekking heeft (1) op het pompstation met aanleg van leidingen en een dienstweg op het domein van het KTA en (2) het bouwen van een pompunit ter hoogte van de woningen Oude leperseweg 9 en 10. De tussenkomende partij houdt voor dat dit afsplitsbare onderdelen zijn in de vergunningsaanvraag en stelt dat het onderzoek van de wettigheid van de bestreden beslissing beperkt moet worden tot de wijziging aan de Disgracht, ter hoogte van de eigendom van verzoekende partijen.

In de bestreden beslissing wordt wel een opsomming gegeven van de verschillende werken die worden beoogd door de aanvraag, met uitleg over deze werken en de situering ervan, maar bij de beoordeling van de aanvraag wordt in de bestreden beslissing geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende onderdelen. Zowel de beoordeling van de bezwaren, als de watertoets en de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, gebeurt in de bestreden beslissing zonder enige opsplitsing of onderscheid tussen de verschillende onderdelen van de aanvraag. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de bestreden beslissing een deelbare beslissing zou zijn, waarbij het onderzoek van de wettigheid kan beperkt worden zoals gevraagd door de tussenkomende partij.

De verzoekende partijen zetten in het verzoekschrift voldoende uiteen waarom ze belang hebben bij het bestrijden van de bestreden beslissing. Dit belang kan ook aangenomen worden aangezien uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag ook werken omvat die zullen worden uitgevoerd ter hoogte van hun eigendom en het rooien van bomen kan meebrengen.

De exceptie van de tussenkomende partij kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Enig middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 4.7.26, § 3 VCRO, van artikel 3, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, van artikel 1, 5° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, van artikel 38 van het provinciaal reglement van 18 januari 1955 van de provincie West-Vlaanderen op de onbevaarbare waterlopen en van de motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

9. Eerste onderdeel. De vergunningsaanvraag is slechts een 'wijzigende' (aanvullende) aanvraag in schijn niettegenstaande de omschrijving van de aanvraag.

Zij behelst immers substantiële wijzigingen ten opzichte van de oorspronkelijke aanvraag – dewelke nog niet in uitvoering is. Uit niets blijkt dat de eertse vergunning uitvoerbaar is zonder de wijzigingen van de thans bestreden vergunning.

Het is duidelijk dat de beperkte omvang van de vergunningsaanvraag enkel tot doel had om een nieuw debat over de lokalisatie van collector maximaal te vermijden. Deze discussie zou immers reeds beslecht zijn n.a.v. de eerste stedenbouwkundige vergunning.

Een saucissonering van een vergunningsaanvraag, waarvan de eerste vergunning de werkelijke impact ervan verbergt, strijdt met het recht op een degelijk openbaar onderzoek en eveneens met het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Net zomin als een stedenbouwkundige verguningsaanvraag in graad van bestuurlijk beroep substantieel gewijzigd kan worden zonder de regels en beginselen van et openbaar onderzoek te miskennen, kan een vergunning, die nog niet in uitvoering is, substantieel gewijzigd worden door een louter aanpassende in plaats van en hernemende vergunningsaanvraag.

Verwerende partij had de tweede stedenbouwkundige vergunning niet volledig en ontvankelijk mogen verklaren.

10. Tweede onderdeel. Miskenning van de adviesverplichtingen.

In de eerste stedenbouwkundige vergunning werd geen advies gevraagd aan de Dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen.

. . .

De vergunningverlenende overheid mag niet aanvaarden dat een vergunningsaanvraag wordt opgesplitst zodat een belangrijk advies niet wordt opgevraagd in de oorspronkelijke vergunningsaanvraag om in de tweede vergunningsaanvraag dit advies te negeren omwille van het dat de eerste aanvraag ondertussen reeds vergund is.

Zo handelen denatureert immers de wettelijk voorziene adviesverplichtingen.

11. Derde onderdeel.

Artikel 38 van het provinciaal reglement van de provincie West-Vlaanderen op de onbevaarbare waterlopen van 18 januari 1955 luidt als volgt:

. . .

Enkel al het voorwerp van de nieuwe vergunningsaanvraag dat het bouwen van een pompstation en de aanleg van leidingen en een dienstweg op het domein van het technisch atheneum van Heule voorziet, alsmede het ruimen en plaatsen van oeverversterkingen (in beton!) aan de Disgracht en de aanleg van een pompunit en persleiding, voorziet in 'bouwingen' in de 5-meterstrook t.o.v. de Disgracht die niet mogelijk zijn zonder toelating van de provincie. Dergelijke toelating ligt niet voor.

Bovendien voorziet de eerste vergunning in de eigenlijke collector met kijkputten, binnen de 5-meter zone, hetgeen evenzeer strijdt met het provinciaal reglement.

Opnieuw wordt benadrukt dat een saucissonering van één vergunningsaanvraag niet tot doel mag hebben om aan een adviesverplichting en aan een wettelijke verplichting terzake de bouwvrije strook bij onbevaarbare waterlopen te ontsnappen.

Verwerende partij vermocht het advies van de provincie West-Vlaanderen niet naast zich neergelegd te hebben en al evenmin de vergunning te verlenen zonder voorafgaandelijke toelating van de provincie.

Minsitens faalt de motivering van de bestreden beslissing op dit punt.

De verwerende partij repliceert:

- a <u>betreffende het enig middel, eerste onderdeel: vermeende schending van art.</u> 4.7.26 § 3 VCRO, art. 3 § 3 B.VI.R. betreffende de openbare onderzoeken en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel:
- Verzoekende partijen putten een enig middel, eerste onderdeel uit de vermeende schending van art. 4.7.26 § 3 VCRO, art. 3 § 3 van het B.VI.R. van 05.05.2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel.
 - De GSA zou de aanvraag niet ontvankelijk en volledig hebben mogen verklaren omdat het een substantiële wijziging van de oorspronkelijke aanvraag zou betreffen.
- 2. Krachtens art. 4.7.26 § 3 VCRO is een aanvraag volledig en ontvankelijk van zodra alle wettelijk voorgeschreven stukken bij de aanvraag zijn gevoegd.
 - Verzoekende partijen houden niet voor, laat staan bewijzen welke zogenaamd wettelijk voorgeschreven stukken er bij de aanvraag zouden ontbreken opdat de GSA die aanvraag niet ontvankelijk en volledig zou kunnen verklaren.
- 3. Evenmin is er van een opsplitsing van de aanvraag sprake met als enig doel de wettelijke regels te omzeilen. De eerste stedenbouwkundige vergunning is niet door enige wettigheid aangetast zoals blijkt uit het arrest dd. 14.01.2014.

In huidige aanvraag wordt enkel een wijziging van de inplanting van het pompstation gevraagd ten opzichte van de vergunning dd. 28.08.2012. De twee andere aspecten houden in se geen aanpassing van de eerste vergunning in, maar een aanvulling. Beide aanvragen/vergunningen staan los van elkaar en zijn als zodanig niet afhankelijk van elkaar.

Daarenboven werd voor huidige aanvraag de volledige procedure doorlopen, adviezen en openbaar onderzoek incluis. De aanvraag werd derhalve behandeld alsof het een nieuwe aanvraag betreft die op zichzelf staat, zeker voor wat de nieuwe aspecten betreft.

- 4. In welke mate het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel zouden aangetast zijn, wordt in het middel niet verduidelijkt.
- b. <u>betreffende het enig middel, tweede onderdeel: vermeende schending van art.</u> 1,5° B.VI.R. betreffende de adviesverlening:

1 Verzoekende partijen putten een enig middel, tweede onderdeel uit de vermeende schending van art. 1,5° van het B.VI.R. van 05.06.2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen.

De dienst Waterlopen van de Provincie West-Vlaanderen zou in de eerste procedure ten onrechte niet om advies gevraagd geweest zijn, in huidige procedure dan weer wel, maar aan dat advies kan niet zomaar voorbijgegaan worden omwille van het bestaan van een stedenbouwkundige vergunning.

In de voorgaande procedure die geleid heeft tot het arrest dd. 14.01.2014 hebben verzoekende partijen geen middel opgeworpen betreffende het zogenaamd ontbreken van een advies.

De plaatsing van de collector staat vast en wordt ook geen wijziging voor gevraagd. De GSA kan geen voorwaarden opleggen voor werken die niet het voorwerp van de aanvraag uitmaken en eerder al definitief vergund werden... Was huidige aanvraag niet ingediend, dan zou de dienst Waterlopen daar ook geen zeggenschap over gehad hebben.

De GSA heeft zodoende terecht de opmerking van de dienst Waterlopen niet gevolgd, de andere opmerkingen werden wel gevolgd. Hij heeft het wettelijk voorgeschreven advies ingewonnen en daar waar hij kon heeft de GSA het ook gevolgd.

- c <u>betreffende het enig middel, derde onderdeel: vermeende schending van art. 38</u> van het provinciaal reglement van 18.01.1955:
- 1 Verzoekende partijen putten een enig middel, derde onderdeel uit de vermeende schending van art. 38 van het provinciaal reglement van 18.01.1955.

Voor werken binnen de bouwvrije strook van 5m van de oever zou toelating van de Provincie nodig zijn.

2 In het advies van de dienst Waterlopen worden de diverse werkzaamheden besproken en daaruit blijkt dat enkel de collector binnen de 5m-grens ligt, bouwwerk dat echter niet het voorwerp van huidige aanvraag betreft.

De persleiding waarop aangesloten wordt vanuit de Oude leperstraat ligt 'net buiten de 5m-erfdienstbaarheidszone', net zoals alle andere werken.

Daarenboven, zowel het CBS als de Deputatie heeft standpunt ingenomen omtrent de aanvraag en als zodanig toelating gegeven. Van de dienst Waterlopen moest enkel de collector verplaatst worden want binnen de 5m-zone, maar daar kon de GSA zoals gezegd niet aan tegemoet komen aangezien dit niet het voorwerp van de aanvraag is.

De tussenkomende partij stelt:

"...

Het uitgangspunt van de 3 onderdelen van het enige middel is dat de tussenkomende partij de door haar gewenste werken bewust opgesplitst zou hebben over meerdere aanvragen om op die manier de vergunningverlenende overheid, derde-belanghebbende en de adviesinstanties te misleiden. Het zou in werkelijkheid over 1 globaal project gaan,

waarbij de wijzigingen substantieel zijn en tot gevolg hebben dat het project niet uitgevoerd kan worden zonder deze veranderingen.

Deze visie van de verzoekende partijen mist feitelijk grondslag.

Zoals tussenkomende partij reeds heeft aangetoond, heeft de initiële vergunning betrekking op de aanleg van een nieuwe collector langs het tracé van de Disgracht, tussen de Guido Gezellelaan en de Heulebeek. In de vergunning van 28/08/2012 wordt het voorwerp als volgt omschreven:

. . .

Deze vergunning voorziet dus de aanleg van een collectorleiding om het afvalwater van alle bestaande en toekomstige woningen tussen de Guido Gezellelaan en de Heulebeek af te splitsen van het regenwater, dit te verzamelen (of te collecteren) en aan te sluiten op de reeds bestaande collector van de VMM die zich reeds op de eigendom van verzoekende partijen bevindt. Vandaar zal het afvalwater verder afgevoerd worden naar een waterzuiveringsinstallatie voor verwerking. Op die manier worden dus de lozingspunten in de Disgracht gesaneerd zodat het afvalwater niet meer in de Disgracht geloosd wordt maar afgevoerd en gezuiverd wordt. De Disgracht zal dan ook de facto enkel nog gebruikt worden voor de afvoer van hemelwater, hetgeen een aanzienlijke verbetering voor het milieu is.

Het weze nogmaals herhaald dat deze vergunning inmiddels definitief verkregen werd: het beroep tot nietigverklaring van verzoekende partijen werd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen afgewezen als ongegrond zodat verzoekende partijen de wettigheid van deze vergunning niet langer in vraag kunnen stellen.

Huidig dossier verandert niets aan de collectorwerken die ingevolge de verkregen vergunning op het perceel van verzoekende partijen uitgevoerd kunnen worden, met name de aanleg van een ondergrondse collector langs de Disgracht, aansluitend op de reeds bestaande collector van VMM. Wel worden op verzoek van de stad Kortrijk bijkomende werken aangevraagd die men oorspronkelijk niet van plan was uit te voeren: omdat men toch aanwezig is met het nodige materiaal en materieel, wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om de Disgracht (die zoals gezegd haar functie blijft behouden om regenwater af te voeren) verder tot aan de Heulebeek te ruimen en te verstevigen, zodat er geen risico bestaat op wateroverlast bij hevige regenval. In de bestreden beslissing wordt gesteld:

..

Ook zonder deze wijziging kunnen de reeds vergunde collectorwerken uitgevoerd worden: het ruimen en verstevigen van de Disgracht heeft geen invloed op de werken houdende het aanleggen van een collectorleiding. Mocht de in deze procedure bestreden beslissing vernietigd worden, dan zal dit enkel tot gevolg hebben dat de Disgracht op het perceel van de verzoekende partijen niet geruimd en verstevigd zal worden (met meer risico voor verzoekers op wateroverlast bij hevige regenval). De aanleg van de ondergrondse collectorleiding blijft evenwel probleemloos uitvoerbaar. Terecht stelt de verwerende partij dan ook in de bestreden beslissing:

- - -

Bijgevolg is er geen sprake van het 'saucissoneren' van de aanvraag, noch van het misleiden van de overheid of derde-belanghebbenden. Het voorwerp van beide aanvragen blijkt zeer duidelijk uit de aanvraagdossiers en kon door iedereen afdoende ingeschat worden. De wijzigingen aan de bekomen vergunning brengen niet met zich mee dat de initieel vergunde werken zonder wijziging niet uitgevoerd zouden kunnen worden.

Voor beide aanvragen werd trouwens ook een openbaar onderzoek georganiseerd, naar aanleiding waarvan verzoekende partijen, telkens bezwaar ingediend hebben. Tussenkomende partij ziet niet in op welke wijze hun rechten aangetast zouden zijn, of hoe het rechtszekerheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel geschonden zouden zijn. Verzoekers hebben telkens de gelegenheid gehad hun opmerkingen te delen, en van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Evenmin is duidelijk op welke rechtsgrond verzoekers zich baseren om te stellen dat een stedenbouwkundige vergunning die nog niet uitgevoerd is, niet gewijzigd zou kunnen worden. Geen enkele rechtsregel of beginsel legt de aanvrager de verplichting op om in dat geval het volledige project opnieuw in een hernemende aanvraag in te dienen. Nu het wijzigen van een nog niet uitgevoerde vergunning niet verboden is, is dergelijke vraag toegelaten ...

Het eerste onderdeel mist dan ook elke grond.

Nu er zoals gezegd geen sprake is van enige saucissonering van de aanvraag, kan ook niet gesteld worden dat er bewust een opsplitsing gemaakt zou zijn om het in te winnen advies van de Dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen te ontlopen.

Verzoekers wijzen er op dat dit advies niet gevraagd werd naar aanleiding van de eerste vergunningsaanvraag ; zoals gesteld maakt deze aanvraag echter geen voorwerp uit van huidige procedure en is deze vergunning door het afwijzen van het beroep tot nietigverklaring definitief verworven.

Vast staat dat het advies in ieder geval wél gevraagd werd bij de tweede vergunningsaanvraag, voorwerp van huidige procedure, zodat er geen sprake kan zijn van enige schending van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen.

Het advies van de Dienst Waterlopen was voorwaardelijk gunstig en werd door de verwerende partij uitgebreid besproken. Verweerster beantwoordde dit advies als volgt:

. . .

Verweerster heeft dit advies gevraagd, onderzocht en besproken, daarbij de voorwaarde om de reeds vergunde collectorwerken uit de 5m-zone te houden weerleggend. Terecht kon verwerende partij niet anders dan rekening houden met de reeds verkregen (en inmiddels geworden en niet meer aanvechtbare) stedenbouwkundige vergunning en vaststellen dat de gevraagde voorwaarde niet opgelegd kon worden.

Daarbij moet nog opgemerkt worden dat de Dienst Waterlopen van de provincie overeenkomstig artikel 5 van het reeds aangehaalde Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 enkel advies moet verlenen:

- als de vergunningsplichtige activiteit waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, plaatsvindt in of <u>in de nabijheid</u> van een onbevaarbare waterloop van de <u>tweede categorie</u> die onder hun respectievelijke beheer valt, dan wel het oppervlaktewater in kwestie in die waterloop wordt verzameld. ... Gaat het om werken in of in de nabijheid van waterlopen van derde categorie (zoals in casu, is de gemeente adviesverlenende instantie.
- voor werken van verbetering en wijziging <u>aan</u> onbevaarbare waterlopen van 2^e en 3^e categorie, zoals omschreven in artikel 12 en 14 van de Wet van 28 december 1967

betreffende de onbevaarbare waterlopen, tenzij de aanvrager reeds over een machtiging beschikt voor die werken.

Ingevolge deze wetgeving is er een principe een machtiging vereist van de provincie indien particulieren en/of openbare instellingen 'buitengewone werken van verbetering of wijziging' aan waterlopen willen uitvoeren. Onder 'buitengewone werken van verbetering' wordt volgens artikel 10 van de Wet van 28 december 1967 verstaan:

. .

Onder 'buitengewone werken van wijziging' wordt volgens ditzelfde artikel verstaan:

...

Bijgevolg is er, wanneer het gaat om een waterloop van 3^e categorie, enkel voor de werken <u>aan deze waterloop zelf</u> een tussenkomst van de provincie vereist, maar niet voor de aanleg van een collector <u>naast</u> deze waterloop. De Dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen moest voor deze werken dan ook geen advies verlenen en kon zich dus niet zonder meer verzetten tegen de uitvoering van deze werken.

Ook het tweede onderdeel van het enige middel is dus ongegrond.

Naast deze machtiging voor het uitvoeren van buitengewone werken van verbetering of wijziging aan waterlopen, voorzien in de Wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, verwijzen verzoekers nog naar het Provinciaal Reglement op de onbevaarbare waterlopen van de provincie West-Vlaanderen dd. 18 januari 1955 dat nog een verbod oplegt om binnen een afstand van 5 meter van de oever 'welkdanige bebouwing, afbraak of herstelling langs een waterloop te doen', behoudens toelating van het college van burgemeester en schepenen. Artikel 38 van dit reglement bepaalt:

. . .

Voor zover het plaatsen van een ondergrondse collectorleiding onder dit verbod zou vallen (hetgeen verzoekende partijen niet bewijzen), moet opgemerkt worden dat deze toelating los staat van de stedenbouwkundige vergunningen en van de adviesverplichting bij een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. De integratie van de machtiging om buitengewone werken van verbetering of wijziging uit te voeren met de stedenbouwkundige vergunning (ingevoerd door het Decreet van 23 maart 2012 tot wijziging van de Wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen, de Wet van 3 juni 1957 betreffende de polders en de Wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen) geldt niet voor de toelating, voorzien in artikel 38 van het Provinciaal Reglement betreffende de onbevaarbare waterlopen (indien die vereist zou zijn). Nergens wordt vooropgesteld dat men eerst een toelating cfr. artikel 38 moet hebben vooraleer stedenbouwkundige kan worden. Beide een vergunning afgeleverd vergunningen/toelatingen bestaan naast en los van elkaar zodat een stedenbouwkundige vergunning nooit onwettig kan zijn wegens een schending van artikel 38 van het Provinciaal Reglement van de provincie West-Vlaanderen betreffende de onbevaarbare waterlopen.

Het bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in te winnen advies van de provinciale dienst waterlopen heeft evenmin betrekking op de overeenstemming met dit Provinciaal Reglement. Dit blijkt trouwens uit het voorwaardelijk gunstig advies van deze dienst dd. 21/06/2013, waar op geen enkel ogenblik naar dit Reglement verwezen wordt. De aanvraag wordt enkele getoetst aan de Wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, welke wet op zich geen verbod oplegt om ondergrondse constructies in de 5m strook naast de gecatalogiseerde waterlopen te plaatsen. De wet voorziet de verplichting voor aangelanden, eigenaars en gebruikers om ten allen tijde een doorgang van 5 m vrij te houden om het onderhoud van de waterloop mogelijk te maken.

Indien de ondergrondse collector dit onderhoud niet verhindert, vormt de Wet van 28 december 1967 op zich geen obstakel ...

Het ingewonnen advies van de Dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen heeft geen betrekking op het in artikel 38 van het Provinciaal Reglement opgenomen verbod en de daarin vereiste toelating – die trouwen afgeleverd moet worden door het college van burgemeester en schepenen. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet op basis van dit artikel 38 stellen dat het advies van de provinciale dienst Waterlopen niet tegengesproken kon worden

Ook het derde onderdeel van het enige middel is manifest ongegrond.

...'

De verzoekende partijen dupliceren:

"...

A. Eerste onderdeel. De vergunningsaanvraag is slechts een 'wijzigende' (aanvullende) aanvraag in schijn niettegenstaande de omschrijving van de aanvraag

. . .

8. Repliek

Wederpartijen kunnen niet ernstig beweren dat het om een zelfstandige stedenbouwkundige vergunningsaanvraag gaat. Het gaat immers om een 'wijziging' zoals wordt aangegeven op de bekendmaking van het openbaar onderzoek:

. . .

Dit is ook de wijze waarop verzoekende partijen kennis hebben genomen van de vergunningsaanvraag. Thans stellen dat het om een zelfstandige en niet om een wijzigende aanvraag gaat is niet ernstig.

Kern van het betoog is dat het ene en ondeelbare bouwproject (eventueel overversterkingen aan de Disgracht uitgezonderd) ... volgens de Dienst Waterlopen strijdig is met het verbod om binnen de 5 meter-zone constructies te vestigen en dus dat de stedenbouwkundige vergunning van 28 augustus 2012 rechtens niet verleend kon worden en onwettig is. Geen van wederpartijen bewist inhoudelijk deze stellingname, doch beperken zich tot de boodschap dat de collector reeds vergund is. Het is rechtens ontoelaatbaar dat een wijzigende vergunning, noch vooraleer de werken worden uitgevoerd, ingewilligd zou worden omdat het advies in de eerste procedure niet is opgevraagd.

Zo redeneren zou maken dat het bewust opsplitsen van een project maakt dat in de eerste fase onaangename adviezen worden vermeden en deze er in de tweede fase niet meer toe doen gelet op de vergunning van de eerste fase. Komt daarbij dat, zouden de bezwaarindieners in de oorspronkelijke vergunning kennis genomen hebben van de basisstelling van de dienst Waterlopen, er meer procedures voor de Raad van State, meer procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen en ook meer gerichte middelen waren geweest.

Wederpartijen worden uitgenodigd om met ja/nee te anwoorden op de vraag of de oorspronkelijke vergunningsaanvraag nog uitvoerbaar is, in acht genomen de afspraken en overeenkomsten die inmiddels gemaakt zijn geworden met de stad Kortrijk, het technisch atheneum en de eigenaars van de woningen nrs. 9 en 11 in de zijstraat Oude leperseweg.

. . .

B. Tweede onderdeel. Miskenning van de adviesverplichtingen

. . .

13. Repliek.

Dit middelonderdeel heeft 2 dimensies.

De eerste dimensie is deze reeds verwoord in het eerste middelonderdeel, met name dat door een saucissonering van de aanvraag geen voldongenfeitenpolitiek kan bereikt worden door in de eerste fase onaangename adviezen te vermijden.

De tweede dimensie is dat de aangevraagde verharding en de pompen gelegen zijn binnen de 5 meter-zone en dat de omstandigheid dat er reeds een onwettige situatie vergund zou zijn, niet maakt dat nog verder onwettigheden kunnen vergund worden (met kennis van zaken).

C. Derde onderdeel. Schending van artikel 38 van het provinciaal reglement van de provincie West-Vlaanderen op de onbevaarbare waterlopen van 18 januari 1955

. . .

18. Repliek.

Wederpartijen spreken niet tegen dat niet mag gebouwd worden, ook niet door hen, in de 5m-zone. Dit is zoveel als een erkenning van de onwettigheid van de basisvergunning van 28 augustus 2012 en verzoekende partijen zullen niet aarzelen om zonodig artikel 159 GW in te roepen voor de kortgedingrechter zou aanvang genomen worden met de werken.

Dit gezegde zijnde, in de veronderstelling dat een oeverversterking wel mogelijk zou zijn binnen de 5m-strook, moet hiervoor nog steeds beantwoord worden aan de vormvoorschriften van artikel 38 van het

provinciaal reglement van de provincie West-Vlaanderen op de onbevaarbare waterlopen van 18 januari 1955, ten zeerste quod non. Verwerende partijen mogen zulks niet afdoen als zijnde irrelevant. Het betreft immers geen burgerlijke kwestie, maar een reglementaire kwestie die moet geregeld worden vooraleer een stedenbouwkundige vergunning kan verleend worden. In elk geval stellen wederpartijen niet dat zij alsnog een aanvraag ex artikel 38 van het provinciaal reglement zullen indienen.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Eerste onderdeel.

De verzoekende partijen stellen in essentie dat een stedenbouwkundige vergunning, die nog niet in uitvoering is, niet substantieel kan gewijzigd worden door een volgende vergunningsaanvraag en houden voor dat het enkel mogelijk is een volledige nieuwe aanvraag in te dienen. Een "saucissonering" van een aanvraag zou in strijd zijn met het recht op een degelijk openbaar onderzoek, met het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de tussenkomende partij op 28 augustus 2012 een stedenbouwkundige vergunning heeft bekomen voor de aanleg van een collector, een herprofilering van de Disgracht en het rooien van bomen langs de Disgracht en dat ze, voorleer

ze tot uitvoering overgaat, een aantal aanpassingen wenst door te voeren en daarvoor een nieuwe aanvraag heeft ingediend die heeft geresulteerd in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing bevat een opsomming van de wijzigingen en de verantwoording ervan. De wijzigingen betreffen het anders inplanten van een pompstation op het domein van het KTA op vraag van het KTA zelf, het voorzien van oeverversterkingen over een grotere lengte aan de Disgracht dan oorspronkelijk voorzien om de piekdebieten bij hevig onweer te kunnen afvoeren en het bouwen van een pompunit om het afvalwater van de woningen nrs. 9 en 11 Oude leperseweg via een persleiding aan te sluiten op de in de vorige vergunning reeds voorziene persleiding langs de Disgracht.

Uit deze gegevens kan, zoals de verzoekende partijen nochtans voorhouden, niet afgeleid worden dat de eerste vergunning zonder deze wijzigingen niet uitvoerbaar zou zijn, noch dat de eerste aanvraag de werkelijke impact van de beoogde werken heeft willen verbergen en dat de tweede, wijzigende, aanvraag tot doel heeft een debat over de lokalisatie van de werken te vermijden. In de summiere uiteenzetting van de verzoekende partijen worden deze beweringen ook op geen enkele wijze hardgemaakt, noch is duidelijk waarop ze zich steunen om deze beweringen te doen.

Niets belet een aanvrager om door middel van een nieuwe vergunningsaanvraag een wijziging of aanpassing te bekomen van een eerder verleende, maar nog niet uitgevoerde vergunningsbeslissing. Indien die aanvraag dient te worden onderworpen aan een openbaar onderzoek, dient de vergunningverlenende overheid de ingediende bezwaren te beoordelen, ook indien het bezwaar betrekking heeft op de gevolgen van het totale project voor zover de impact van het totale project wijzigt door gevraagde aanpassingen. Een belanghebbende dient immers tijdens het openbaar onderzoek over de mogelijkheid te beschikken om op een nuttige wijze zijn bezwaren kenbaar te maken en die bezwaren kunnen het gevolg zijn van de impact van het volledig project, dat voor de belanghebbende partij maar kenbaar is na de gevraagde aanpassingen van een eerder vergund project.

Het blijkt echter niet dat de verzoekende partijen in hun recht om op een nuttige wijze bezwaren te maken zijn geschonden, minstens wordt dat niet aangetoond. De verzoekende partijen zetten evenmin uiteen op welke wijze het rechtszekerheids- of vertrouwensbeginsel zou geschonden zijn. Uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen blijkt ook niet waarom de verzoekende partijen de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing, niet volledig en onontvankelijk achten.

De dupliek in de wederantwoordnota dat de stedenbouwkundige vergunning van 28 augustus 2012 onwettig is door het ontbreken van een advies van de provinciale Dienst Waterlopen, is aanvullende kritiek die niet op ontvankelijke wijze in de wederantwoordnota kan worden aangevoerd.

Voor zover ontvankelijk is het eerste onderdeel van het enig middel ongegrond.

2. Tweede onderdeel.

Het tweede onderdeel heeft betrekking op het advies van de provinciale Dienst Waterlopen dat is verleend naar aanleiding van de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing.

Het is echter niet duidelijk welke rechtsregel of beginsel van behoorlijk bestuur de verzoekende partijen geschonden achten. De titel van het tweede onderdeel luidt "miskenning van

adviesverplichtingen". In hun betoog stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing de wettelijke voorziene adviesverplichtingen "denatureert". Het standpunt van de verzoekende partijen is blijkbaar dat de bestreden beslissing onwettig is omdat uit het hiervoor vermeld advies zou blijken dat de eerdere vergunningsbeslissing van 28 augustus 2012 onwettig zou zijn. Hoe dit gegeven, aangenomen dat de verzoekende partijen daarin zouden kunnen gevolgd worden, de verwerende partij noopte tot het weigeren van de bestreden vergunning en op welke grond dit diende te gebeuren, zetten de verzoekende partijen echter niet uiteen.

Voor zover ontvankelijk is het tweede onderdeel van het enig middel ongegrond.

3. <u>Derde onderdeel.</u>

De verzoekende partijen houden voor dat het voorwerp van de vergunningsaanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing in strijd is met artikel 38 van het provinciaal reglement van de provincie West-Vlaanderen omdat het voorziet in "bouwingen" in de 5 meter strook van de Disgracht. Bovendien zou de "saucissonering" van de vergunningsaanvraag niet toelaten om te ontsnappen aan de verplichting zoals voorzien in deze bepaling.

Uit het advies van de provinciale Dienst Waterlopen dat is verleend naar aanleiding van de vergunningsaanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing, blijkt dat een deel van de collector – met name tussen de Kortrijksestraat en de Heulebeek – in de 5 meter strook langs de Disgracht wordt voorzien. In het advies wordt gesteld dat dit deel "buiten de 5 m-strook gelegd (moet) worden".

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing vast dat deze voorwaarde niet wordt gevolgd omdat ze betrekking heeft op hetgeen reeds vergund is in de stedenbouwkundige vergunning van 28 augustus 2012. De verzoekende partijen weerleggen dit niet in hun uiteenzetting. Het is ook niet duidelijk welke "bouwingen" van de wijzigende aanvraag de verzoekende partijen bedoelen in het derde onderdeel van het middel. Er kan enkel vastgesteld worden dat uit het advies van de Dienst Waterlopen niet blijkt dat er vaststellingen zijn met betrekking tot "bouwingen" die voorzien zijn in de wijzigende aanvraag, dan deze hiervoor vermeld.

In de mate dat het advies betrekking heeft op werken of handelingen die reeds vergund zijn in de stedenbouwkundige vergunning van 28 augustus 2012, zetten de verzoekende partijen niet uiteen op grond van welke bepaling de verwerende partij had kunnen voorbijgaan aan deze verleende vergunning. Voor zover de verzoekende partijen aanhalen dat de eerste vergunningsaanvraag niet kon worden gevolgd door een vergunningsaanvraag voor wijzigingen en aanpassingen, kan worden verwezen worden naar de bespreking van het eerste onderdeel van het enig middel.

Het derde onderdeel van het enig middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv AQUAFIN is ontvankelijk.
- 2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
- 3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
- 4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS Nathalie DE CLERCQ